

متن پرسش

سلام استاد وقت بخیر: نظر حضرتعالی را در خصوص پرسش و پاسخ ذیل که مربوط به نشریه سپیده دانایی از دکتر محمود گلزاری است را می خواستم بدونم: با خیانت همسر چه برخوردی باید کرد؟

پشیمان است، رازداری کنید. پرسش یکی از مخاطبان مجله: «مردی ۴۵ ساله هستم و ۲ سال است که در کانادا زندگی می کنم. در سن ۲۰ سالگی به اصرار خانواده با دختری ازدواج کردم و اکنون ۳ فرزند دارم. همسر من قبل از مسافرت به کانادا از لحاظ تقوی و نجابت شهره ی فامیل بود ولی پس از مسافرت متوجه ارتباط او با یکی از دوستانم شدم. برای روشن شدن موضوع اقدام به ضبط صدای او در زمانی که در منزل نبودم کردم و متأسفانه شکم تبدیل به یقین شد. این ارتباط در حد یک تلفن نبود. طبیعی است که مدتی به زد و خورد و جنگ و دعوا گذشت. به مادرش از طریق تلفن خبر دادم ولی او نیز باور نکرد. همچنین دکتر معالج وی، به داشتن افسردگی شدید او بر اثر تنهایی و حس کینه ی شدید از من به خاطر مسافرت و جدایی از خانواده اذعان کرده است. ماه گذشته او به همراه فرزندانم به ایران برگشتند. اکنون فرزندانم برای آشتی دادن ما تلاش می کنند. با توجه به شرایط سنی آنها نمی توانم وخامت اوضاع را بیان کنم و از طرفی مطمئن هستم که این زن به من حلال نمی باشد. نمی دانم چه کنم؟ هم اکنون دختر بزرگم به شدت از من کینه دارد که چرا این قهر و دعوا را تمام نکردی و به شدت عصبی شده است. پسر من هر شب با نیت آشتی من و مادرش دعای توسل می خواند. قبول نکردن خواهش فرزندانم ضربه ای جبران ناپذیر دارد. از طرف دیگر، همسر من نیز به شدت از کرده ی خود پشیمان است. لطفاً من را راهنمایی کنید.»

پاسخ دکتر محمود گلزاری: برادر خوب و بلا دیده، سلام. بلا در معارف اسلامی به معنای آزمایش است. «اذابتلی ابراهیم ربه بکلمات» (بقره: ۱۲۴) و نیز دقت کنید در معنای آیه ی ۳۵ سوره ی انبیاء که خداوند می فرماید: «و نبلوکم بالشر و الخیر فتنه؛ ما شما را از طریق شرها و خیرها آزمایش می کنیم.» امیدوارم شما و همسران از این آزمایش شری که پیش آمده سربلند بیرون آیید. برای این کار توجه شما را به نکات زیر جلب می کنم: ۱- همسران با آن که مرتکب گناهی کبیره شده، همچنان بر شما حلال است و عقد شرعی شما با کار خطای او فسخ و باطل نشده است. ۲- انسان غیرمعصوم از کوچک و بزرگ به دلیل اختیاری که دارد در معرض انواع اشتباهات و گناهان است. ما هر روز، دانسته و ندانسته، گناهان ریز و درشتی را انجام می دهیم و متأسفانه چون حالت پشیمانی به ما دست نمی دهد، به فکر اصلاح خودمان نمی افتیم! ۳- اصل توبه که بازگشت به وضعیت پاک و سالم است، «پشیمانی» است و همسر شما بر خلاف بسیاری از گناهکاران برآستی پشیمان است و این خود نشانه

ی پذیرفته شدن توبه ی او است. قدر این حالت زیبا و معنوی اش را بدانید. ۴- درباره ی مشکل پیش آمده رازداری کنید. حتی اگر فرزندانان چیزی دانسته اند، بگویید اشتباه کرده اند و منکر آن شوید. آبروریزی از بندگان خداوند، از هر گناهی بزرگتر است. ۵- از یک روانشناس باتجربه و دین باور برای بازسازی همه ی اعضای خانواده کمک بگیرید و به کمک او نقاط ضعف هر کدام از شما دو نفر، زن و شوهر، و مشکلی را که در ارتباط با هم داشته اید با واقع بینی بررسی کنید. ۶- به خداوند و خودتان قول دهید که دیگر در ذهنتان مسئله را مرور نکنید تا چه رسد به اینکه با صراحت و کنایه آن را به همسرتان گوشزد کنید. ۷- در پایان این گفته ی مولای موحدان، امام علی(ع) را به خاطر بسپارید: « گناهی که باعث اصلاح و رشد تو شود، بهتر از کار خوبی است که بر خودبینی و غرورت بیفزاید.»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظرم جواب خوبی داده اند به خصوص که آن آقا خودش هم معتقد است همسرش به شدت پشیمان شده، یعنی از آن کار کثیف بسیار متنفر است. موفق باشید